

บทที่ 5

การทำหน้าที่กัลยาณมิตร ระหว่างบุคคลต่อบุคคล

เนื้อหาบทที่ 5

การทำหน้าที่กัลยาณมิตรระหว่างบุคคลต่อบุคคล

- 5.1 กรณีศึกษา “การได้พบกัลยาณมิตร ทำให้ชีวิตพบจุดเปลี่ยน”
- 5.2 ขั้นตอนการทำหน้าที่กัลยาณมิตร
- 5.3 การใช้สื่ออุปกรณ์ประกอบการทำหน้าที่กัลยาณมิตร
- 5.4 การทำหน้าที่กัลยาณมิตรแบบบุคคลต่อบุคคล แบ่งปันประสบการณ์

1. การทำหน้าที่กัลยาณมิตรระหว่างบุคคลต่อบุคคล คือ อีกลักษณะหนึ่งของการทำหน้าที่ กัลยาณมิตร โดยลักษณะการทำหน้าที่เริ่มต้นจากบุคคลเพียงคนเดียว ออกไปทำหน้าที่กัลยาณมิตรให้กับคนหนึ่งคน จนกระทั่งเป็นหลายๆ คน การทำหน้าที่กัลยาณมิตรระหว่างบุคคลต่อบุคคลนี้นับเป็นลักษณะการทำหน้าที่กัลยาณมิตรที่มีประสิทธิผลและง่ายแก่การนำไปปฏิบัติของทุกคน ซึ่งเราควรต้องมาศึกษาถึงหลักการและรายละเอียดของวิธีการโดยสามารถกำหนดเป็นขั้นตอนแนวทางในการฝึกฝนและนำไปปฏิบัติ เพื่อจะเป็นประโยชน์แก่การออกไปทำหน้าที่กัลยาณมิตรแก่ชาวโลกต่อไป
2. การทำหน้าที่กัลยาณมิตรให้มีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จนั้น สื่ออุปกรณ์ในการทำหน้าที่กัลยาณมิตรนับว่ามีบทบาทสำคัญ ที่จะสามารถเข้ามาส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการทำหน้าที่ได้ดียิ่งขึ้น เช่น สื่อสามารถช่วยแนะนำให้บุคคลเข้าใจธรรมะได้เร็วขึ้น ช่วยประหยัดเวลาในการทำหน้าที่ ซึ่งการจะใช้สื่อได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์อย่างยิ่งได้นั้น จำเป็นต้องศึกษาให้รู้จักและฝึกฝนในการใช้สื่อที่ถูกต้อง ตามลักษณะและประเภทของสื่ออื่นๆ
3. การทำหน้าที่กัลยาณมิตรระหว่างบุคคลต่อบุคคล โดยการแบ่งปันประสบการณ์ เป็นอีกวิธีการหนึ่งของการทำหน้าที่กัลยาณมิตรที่มีประสิทธิผล และทุกคนสามารถนำไปปฏิบัติได้เป็นอย่างดี โดยวิธีการจะมีการเปิดใจและการสนทนาต่อกัน ซึ่งมีรายละเอียดที่ควรต้องศึกษา เพื่อจะเป็นประโยชน์แก่การออกไปทำหน้าที่กัลยาณมิตรแก่ชาวโลกต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นกรณีตัวอย่าง ที่แสดงให้เห็นความเพียรพยายาม ในการแนะนำด้วยจิตเมตตา อดทน ในทุกสภาวะ ด้วยความปรารถนาดี หวังให้เขามีความสุขที่แท้จริง และมีการดำรงชีวิตอย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้มีการเตรียมตัวที่ดี เหมาะสมกับบุคคลที่เราจะไปพบ
3. เพื่อให้สามารถทำหน้าที่เป็นกัลยาณมิตรให้กับทุกคนได้ สามารถสร้างคนดีให้เกิดขึ้น โดยเริ่มต้นจากตัวเราต้องเป็นต้นแบบที่ดี

บทที่ 5

การทำหน้าที่กัลยาณมิตรระหว่างบุคคลต่อบุคคล

การทำหน้าที่กัลยาณมิตรนั้น สามารถกระทำได้ในลักษณะบุคคลต่อบุคคล เช่น เพื่อนเป็นกัลยาณมิตรให้เพื่อน หรือคุณสมพงษ์เป็นกัลยาณมิตรให้กับคุณธาดา เป็นต้น และอีกลักษณะหนึ่งคือการทำหน้าที่กัลยาณมิตรของบุคคลเพียงคนเดียว ให้กับกลุ่มคน เช่น คุณครูเป็นกัลยาณมิตรให้กับนักเรียนทั้งชั้นเรียน เป็นต้น สำหรับในเนื้อหาของบทนี้ จะว่าด้วยการทำหน้าที่กัลยาณมิตรระหว่างบุคคลต่อบุคคล แต่อย่างไรก็ตาม การจะทำหน้าที่กัลยาณมิตรในลักษณะใดนั้น จะต้องมิจิตใจเต็มเปี่ยมด้วยหัวใจกัลยาณมิตร ที่มุ่งเพียรพยายามแนะนำด้วยจิตเมตตา อดทนในทุกสภาวะ แม้บุคคลที่เราปรารถนาดีจะเป็นชนชั้นใดก็ตามก็สามารถทำหน้าที่โดยไม่ได้หวังสิ่งตอบแทนปรารถนาอย่างเดียวให้เขามีความสุขที่แท้จริง ดำรงชีวิตอย่างถูกต้องไม่เดือดร้อนตนเอง ชีวิตจะได้ไม่วิบัติหรือไม่ถูกอบายมุขครอบงำ

5.1 กรณีศึกษา “การได้พบกัลยาณมิตร ทำให้ชีวิตพบจุดเปลี่ยน”

เรื่องราวต่อไปนี้¹ เขียนโดย อัน ธนวรรธ เป็นกรณีตัวอย่างของแพทย์หญิงท่านหนึ่ง ที่พบกับจุดเปลี่ยนแปลงชีวิตจากการทำหน้าที่ของหน้าที่ ชักชวนให้เข้ามาสู่เส้นทางธรรม โดยก่อนหน้านี้นี้ได้ใช้ชีวิตที่เหมือนกับชาวโลกทั่วไป ที่มีหลายสิ่งหลายอย่างที่เหมาะสำหรับการจะเอื้ออำนวยให้ เพื่อมีความสุขไม่น้อยหน้ากว่าใครในสังคม แต่กลับพบว่าความสุขที่แฝงด้วยความทุกข์นั้น หาได้เติมเต็มให้กับชีวิตได้ จนกระทั่งได้เข้ามาศึกษาและปฏิบัติธรรม และได้พบสิ่งที่ขาดหายไปของชีวิต และในที่สุดก็ได้ทำหน้าที่เป็นกัลยาณมิตรให้กับ บุคคลอื่นได้อย่างน่าภาคภูมิใจ แต่ในที่นี้ เนื่องจากเป็นกรณีศึกษาเพื่อเป็นตัวอย่างประกอบการศึกษา แม้บุคคลในเรื่องจะยังมีชีวิตอยู่ และเรื่องราวนี้ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ทางวารสารออกสู่สาธารณชนแล้วก็ตาม จึงขอสงวนนามบุคคลในเรื่องไว้ และจะขอใช้นามสมมติแทน

คุณหมอผู้มีพรหมในทางโลก

พจน์ ประภาพันท์ ท่านเป็นแพทย์หญิง มีฐานะ มีอาชีพที่มีเกียรติที่สังคมยกย่อง มีอนาคตที่สดใสมาตลอด ตั้งแต่ยังเป็นนักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา มีผลการเรียนดีจนกระทั่งสามารถสอบเข้าคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้ พอสำเร็จการศึกษาแล้วก็ได้ศึกษาต่อแพทย์เฉพาะทาง

¹ นำมาจากวารสารอยู่ในบุญ ฉบับเดือนพฤษภาคม พ.ศ.2547 เขียนโดย อัน ธนวรรธ

ด้านสตูดิโอวีว ท่านมีครอบครัวที่แสนอบอุ่น มีพี่น้องที่ไม่ทะเลาะกัน พ่อแม่มีความเข้าใจกัน ท่านมีทุกอย่างเพียบพร้อม และยังมีเพื่อนมากมาย คุณหมอลงมาถึงการใช้ชีวิตช่วงหนึ่งว่า

“..แต่ในความรู้สึกพร้อม ไม่ต้องดิ้นรนอะไรมาก ทำให้หมอเองใช้คุณค่าของชีวิตทุ่มเพียมากไป คือเที่ยวทุกคืน ดื่มพอมึนๆ แต่อาศัยเข้าไปกินบรรยากาศ ฟังพวกเพื่อนที่ดื่มเหล้าคุยกัน ตอนนั้นรู้สึกสนุก บ้าๆ บอๆ สะใจหัวเราะกันได้ทั้งคืน บ่อยครั้งดื่มถึงเช้าค่อยแยกย้ายกันกลับ มันแปลกเหมือนกันที่หมอเองเป็นผู้หญิงคนเดียวในเพื่อนผู้ชายกลุ่มใหญ่ แต่หมอก็รู้สึกกลัวอะไรกลับรู้สึกว่าการทำแบบนี้เกินไป รู้สึกภูมิใจ เป็นการเข้าสู่สังคมของกลุ่มพี่น้องหมอด้วยกัน...”

ก่อนหน้านี้ คุณหมอเป็นคนช่างโกศศาสนา มองไม่เห็นความจำเป็นว่าจะเข้ามาช่วยให้ชีวิตสมบูรณ์ขึ้นได้อย่างไร เพราะที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ก็ดีอยู่แล้ว ทำบุญวันเกิดปีละครั้งตามประเพณีก็น่าจะเพียงพอจนกระทั่งสำเร็จการศึกษา คุณหมอได้มาเรียนต่อแพทย์เฉพาะทางด้านสตูดิโอวีว ยิ่งทำให้ท่านเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นไปอีก

พบกัลยาณมิตร...ชีวิตพบจุดเปลี่ยน

แต่ในที่สุด วันคืนแห่งความเลวร้ายก็มาถึง คุณหมอล้มป่วยลงอย่างกะทันหัน ด้วยโรคหมอนรองกระดูกแตก โดยไม่ทราบสาเหตุที่แท้จริง ซึ่งเจ็บปวดทรมานมากถึงขั้นเดินไม่ได้ คุณหมอต้องเข้ารับการผ่าตัดและนอนพักฟื้นอย่างยาวนาน ฉีดยาเข้าช่องไขสันหลังเพื่อบรรเทาอาการปวด ก็ยังไม่หาย แม้แต่อาจารย์หมอที่เก่งๆ ที่เชี่ยวชาญมากทั่วทั้งโรงพยาบาลมาร่วมกันวินิจฉัยดูอาการ ก็ยังไม่มีใครรักษาท่านได้

“ รักษาตามทุกวิธีแล้ว จนรู้สึกท้อแท้หมดหวัง เหมือนหมดหวังทุกอย่างในชีวิต กินยากก็แพ้กินไม่ได้ ทรมานอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน น้ำหนักลดจาก 47 กิโลกรัม เหลือ 42 กิโลกรัม ภายใน 2 - 3 วัน จนอาจารย์หมอมาทูตกับหมอว่า “ให้ทนอย่างนี้อีก 10 ปี ทนอีก 10 ปีนะ แล้วเราก็จะชินไปเอง” ได้ยินประโยคนี้ คุณหมอรับไม่ได้ เลยหันกลับมาตั้งสติหยุดคิดว่า เกิดอะไรขึ้นกับชีวิตหรือนี่ ผ่าตัดก็ไม่หาย ฉีดยาเข้าช่องไขสันหลัง น้ำไขสันหลังก็รั่ว กินยากก็แพ้ อาจารย์หมอทุกคน เพื่อนหมอด้วยกันมารักษาดูอาการของคุณหมอหมด ก็ยังไม่หาย คุณหมอเองก็เป็นหมอด้วย มันช่างไม่ตรงไปตรงมาเสียเลย หมอเก่ง น่าจะรักษาหายก็กลับไม่หาย แล้วทำไมเรื่องแบบนี้ต้องมาเกิดขึ้นกับหมอ ทำไมต้องเป็นหมอ ”

“ ความรู้สึกเชื่อมั่นในวิทยาศาสตร์ตอนนั้นลดลงไปเลย เพราะคุณ

หมอล้อมทุกทาง ใช้เทคโนโลยีที่ว่าทันสมัยทุกอย่างรักษามาหมด กลับสู้ไม่ได้ โชคดีที่ช่วงนั้น **คุณน้าของคุณหมอ** แนะนำให้เราใช้พุทธศาสตร์เข้าช่วย ในเมื่อคุณหมอล้อมมาทุกทางแล้ว ไม่มีอะไรดีขึ้น ก็เลยหันมาศึกษาธรรมะ ลองหัดทำสมาธิปฏิบัติธรรม ทำบุญทุกบุญไม่ขาด โดยเฉพาะทุกวันนี้ คุณหมอได้ฟังคำสอนจากพระเดชพระคุณหลวงพ่อดมฺชโย จากโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยาทุกวัน ทำให้เรารู้ว่า เบื้องหลังอาการป่วยของเรา มันคือวิบากกรรมที่เราเคยทำเอาไว้ในอดีตนั่นเอง”

“..ก่อนหน้านั้น มีแต่คนบอกว่า คนเราเกิดมาเพื่อชดใช้กรรม มาชดใช้วิบากที่เคยทำไว้ ฟังแล้วรู้สึกว่าการเกิดมามันไม่น่าเกิดมาเลยนะ **เหมือนเกิดมาเพื่อโดนลงโทษ ฟังแล้วรู้สึกท้อเทียว ทำไมเราไม่มีโอกาสหรือหนทางใดในการแก้ไขเลยหรือ** แต่พอมาฟังคำสอนของพระเดชพระคุณหลวงพ่อ ที่ท่านสอนเราผ่านทางทีวีดาวธรรมทุกวัน เน้นย้ำว่า **เราเกิดมาเพื่อทำพระนิพพานให้แจ้ง แสงบุญสร้างบารมี พอรู้เป้าหมายอย่างนี้ รู้สึกชุ่มชื่นใจ เกิดเหมือนมีชีวิตมีโอกาสแก้ไขปรับปรุงในสิ่งที่เรายังบกพร่องได้..”**

เมื่อแพทย์หญิงท่านนี้ทราบว่า มันคือวิบากกรรม จะช่วยให้อะไรดีขึ้นบ้าง หากไม่รู้ถึงวิธีการแก้ไขทำให้ท่านประทับใจในคำสอนของพระเดชพระคุณหลวงพ่อบ้าง เพราะท่านสอนถึงวิธีแก้ไขวิบากกรรมจากหนักจะเป็นเบา จากเบาก็จะหาย ถ้าตายก็ไปดี ซึ่งสิ่งเหล่านี้ **ท่านได้พิสูจน์จุดนี้อย่างเด่นชัดด้วยตัวเอง** เพราะอาการของคุณหมอหมดหนทางจะเยียวยาแล้ว แม้มียาวยังไม่ได้เพราะแพ้ยา จึงรักษาด้วยการทำบุญ การรักษาศีล ทำสมาธิ และอธิษฐานจิต ในที่สุดท่านพบว่าอาการป่วยดีขึ้นตามลำดับ จนกระทั่งสามารถมาทำงานเป็นคุณหมอได้ดังเดิม

พบกัลยาณมิตร ได้โอกาสศึกษาความรู้ของชีวิต

ทุกวันนี้คุณหมอเชื่อมั่นถึงการมีจริงของพระลัมมาสัมพุทธเจ้า เชื่อว่าพระลัมมาสัมพุทธเจ้าประสูติแล้วสามารถเดินได้ 7 ก้าวจริงๆ จากการได้ศึกษาพุทธประวัติการสร้างบารมี ของพระองค์ในแต่ละชาติว่ากว่าพระองค์จะเวียนขนาดนี้ เพราะพระองค์ทรงสร้างบารมีมาอย่างยาวนานๆ มากถึง 20 อสงไขยกับแสนมหากัป **จนกระทั่งในชาติสุดท้าย ได้ลักษณะของกายมหาบุรุษครบถ้วน 32 ประการ จึงมีสภาพร่างกายพิเศษ ทำในสิ่งที่เหนือมนุษย์สามัญทั่วไปจะทำได้** ส่วนเด็กปัจจุบันที่คลอดออกมา ยังไม่เคยพบลักษณะพิเศษที่ได้กายมหาบุรุษเลย จึงทำไม่ได้ และมากไปกว่านั้น พระองค์สามารถทะลิกชาติสอนสัตว์โลกสามารถอธิบายการเกิด ตั้งแต่ก่อนมาเกิด พยาธิสภาพขณะอยู่ในครรภ์จนคลอด ได้อย่างละเอียดชัดเจนเอามากๆ **ทั้งๆ ที่สมัย 2,500 กว่าปีที่ผ่านมา ยังไม่มีเทคโนโลยีไฮเทคใดๆ บอกให้เห็นภาพได้ถึงขนาดนั้น**

แต่พระองค์สามารถเห็นสิ่งเหล่านี้ได้จากการทำสมาธิซึ่งมีบันทึกเป็นหลักฐานไว้ในพระไตรปิฎกมายาวนานกว่า 2,500 ปีแล้ว

“..พอมาถึงทุกวันนี้ เมื่อมองย้อนไป คุณหมอก็รู้สึกตกใจตัวเองไม่หาย ว่าทำไมหมอลงคิดผิดๆ ด้วยมานะปฏิญญอยู่ได้ตั้งนาน ไม่ยอมเปิดโอกาสให้กับตัวเอง ได้ลองศึกษาก่อน พอมาศึกษาจริงๆ จึงได้เข้าใจอย่างลึกซึ้ง ต่อให้วิชาอื่นทางโลกที่ว่าเจ๋งๆ ไม่รู้ก็ยังไม่เป็นไร แต่หากพุทธศาสตร์ไม่เรียนรู้แล้ว ไม่สามารถเอาตัวรอดอย่างปลอดภัยในวัฏสงสารได้ เพราะวิชานี้สอนให้เราเลือกและเลี่ยงได้ สอนให้เราเห็นว่า ตอนเรามีชีวิตอยู่ขณะนี้เราต้องดำเนินไปอย่างไร ถึงจะมีชีวิตที่ดีขึ้น หลังความตายแล้วเราเลือกได้ว่าจะไปไหน จากการกระทำในปัจจุบัน แล้วยังสอนวิธีการลิขิตชีวิตตัวเองได้ข้ามชาติ ว่าเราต้องการให้ชีวิตในชาติหน้าเป็นอย่างไร และมีวิธีการแก้ไขอดีตที่ผิดพลาดที่หลงไปทำบาปมาแล้วได้อย่างไร ตลอดจนวิธีการกำจัดกิเลสอาสวะให้หมดสิ้นไป ไม่ต้องเกิดอีกจะต้องทำอย่างไร ซึ่งสิ่งนี้เราเรียนรู้ได้จากการดูรายการธรรมะผ่านดาวธรรม ค่อยๆ ศึกษาสิ่งเหล่านี้ไป แล้วเราก็จะเข้าใจชีวิตเพิ่มมากขึ้น และมีชีวิตที่ดีขึ้นอย่างแตกต่างอย่างที่คุณหมองเองได้ประสบมา..”

“ ..หมอว่าจำเป็นนะ ในเมื่อเราไม่ได้มีชีวิตอยู่แค่ชาตินี้ชาติเดียว แต่เรายังต้องเกิดอีกนับชาติไม่ถ้วน หากเรายังไม่หมดกิเลส แล้วในเมื่อเรายังต้องเกิดอีกหลายชาติ ทำไมเราไม่เลือกที่จะเตรียมความพร้อมไว้ชาติหน้า เพื่อจะได้ไม่ต้องลำบาก ไม่ต้องร้อนใจเหมือนชาตินี้อีก ถ้าชาติหน้าเกิดมาดีจะได้ไม่ต้องกังวลใจ ลุยสร้างความดี สร้างบุญ สร้างบารมีอย่างเดียว และเมื่อบารมีเราเต็มเปี่ยมเมื่อไร เราก็ไม่ต้องเกิดอีกแล้ว ไม่ต้องมาทุกข์กันอีก.. ”

หลังจากนั้น คุณหมอก็ได้ทำหน้าที่กัลยาณมิตรให้กับครอบครัว โดยการติดตามเทียมในโครงการศึกษาธรรมทางไกลผ่านดาวเทียม หรือที่เรียกย่อๆ ว่า “ดาวธรรม” ที่บ้าน เพื่อคุณพ่อคุณแม่ และคนในบ้าน ของท่านได้ดูทุกวัน ทำให้เลิกขายบุหรีได้ ทั้งๆ ที่เป็นเจ้าใหญ่เจ้าหนึ่งในอำเภอ เพราะได้เรียนรู้ว่า สิ่งนี้เป็นสิ่งไม่ดี มอมเมาเยาวชน เหมือนเผาเงินไปเล่นๆ และด้วยกรรมที่ขายของพวกนี้ ตายแล้วต้องไปใช้กรรมใน มหานรกขุมต่างๆ แถมเกิดชาติหน้า ด้วยกรรมที่ส่งเสริมให้คนติดบุหรี ก็เจอแต่สภาพแวดล้อมที่มีพี่น้องที่เป็นขี้ยา ครอบครัวไม่มีความสุข ลูกหลานผลาญทรัพย์ไปใช้ในทางอบายมุข

ปัจจุบัน คุณพ่อคุณแม่ พี่น้องที่บ้านต่างเข้าใจวัด สนใจปฏิบัติธรรมมากขึ้น จากเมื่อก่อนไม่เข้าใจ และไม่สนใจธรรมะเท่าที่ควร พอติดตามธรรม เหมือนมีพระเดชพระคุณหลวงปู่ไปสอนถึงที่บ้านทุกวัน

ธรรมะก็ค่อยๆ ซึมซับขัดเกลาจิตใจ และเป็นที่พึ่งทางใจให้กับตัวเองได้

แพทย์หญิงท่านนี้ได้คุณน้ำ เป็นกัลยาณมิตร ซึ่งแม้เพียงแต่แนะนำให้ลองศึกษาธรรมะ แต่สิ่งที่เป็นประเด็นสำคัญก็คือการแนะนำในจังหวะที่เหมาะสมอันเป็นขณะที่แพทย์หญิงท่านกำลังต้องการคำแนะนำเพื่อเป็นทางออกสำหรับการแก้ปัญหาชีวิต ขณะที่กำลังมีโรคภัยที่มีอันตรายต่อชีวิต

5.2 ขั้นตอนการทำหน้าที่กัลยาณมิตร

จากกรณีศึกษาที่ยกตัวอย่างมาข้างต้น ทำให้ได้เรียนรู้ว่า การทำหน้าที่กัลยาณมิตรนั้น เริ่มต้นจากความปรารถนาดี ต่อบุคคลที่เราจะไปทำหน้าที่กัลยาณมิตรต่อเขา แม้ว่าเราจะมีความรู้หรือมีการศึกษาไม่มากเท่ากับบุคคลที่เราจะไปพบ ก็ขอให้ได้มีการเตรียมตัวที่ดี ดังนี้

ก. ควรศึกษาเนื้อหาธรรมะที่เหมาะสมกับบุคคลที่เราจะไปพบ และเราจะต้องให้เข้าใจในเรื่องราวนั้นเป็นอย่างดี

ข. การตั้งเป้าหมายการทำหน้าที่กัลยาณมิตร

ค. ควรนึกถึงบุคคลที่เรารักปรารถนาดี

ง. ควรเตรียมอุปกรณ์ สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อโสต

จ. ควรนัดหมายบุคคลที่เราจะไปพบ

ฉ. ควรพบปะพูดคุยสนทนา สิ่งที่เราปรารถนาดีต่อบุคคลที่เราไปพบ

ช. ควรเชิญชวนให้เหมาะสมกับวันเวลา

ซ. ควรมอบของฝากที่มีประโยชน์ ให้พอดี เช่น หนังสือหรือเทป ใดๆ หนึ่ง

ฌ. ควรลากลับด้วยความประทับใจ

ญ. ควรติดตามว่าบุคคลที่เรารักปรารถนาดีว่าสุขสบายดีหรือไม่

ฎ. ควรให้ธรรมะและกำลังใจแก่บุคคลที่เราไปพบ

5.3 การใช้สื่ออุปกรณ์ประกอบการทำหน้าที่กัลยาณมิตร

สื่ออุปกรณ์ เป็นสื่อที่ช่วยเราในการศึกษาค้นหาธรรมะ และเป็นเครื่องมืออุปกรณ์ของการทำหน้าที่กัลยาณมิตรสำหรับแนะนำและมอบให้กับบุคคลที่เราปรารถนาดีเพื่อศึกษาธรรมะให้เข้าใจได้รวดเร็วขึ้น และใช้เวลาอันสั้น ถ้ารู้จักการใช้สื่อที่ถูกต้อง จะเกิดประโยชน์อย่างยิ่ง

ดังนั้น กัลยาณมิตรท่านหนึ่งในจังหวัดจันทบุรี¹ ท่านใช้เวลาว่างจากงานประจำที่ทำอยู่ในวิทยาลัยพยาบาลประจำจังหวัด เพื่อออกไปทำหน้าที่กัลยาณมิตร เพราะเมื่อเริ่มเข้าวัดได้พบความสุข จึงอยากให้ทุกคนได้มีโอกาสมาสู่เส้นทางนี้เหมือนตนเอง จึงไม่เคยเบื่อกับหนายในการทำหน้าที่ แม้เพียงวันเดียว ท่านได้ทำหน้าที่กัลยาณมิตร ด้วยการแนะนำให้แต่ละคนได้รู้จักสื่อ เพื่อรับชมรายการธรรมะผ่านดาวเทียม หรือดาวธรรม และปรากฏว่า มีผลการเปลี่ยนแปลงของผู้ได้รับประโยชน์จากดาวธรรม มาเล่าให้เธอชื่นใจเสมอๆ เช่น บ้านของสตรีท่านหนึ่ง ซึ่งเป็นเจ้าของร้านขายทอง เธอไม่สบายใจเป็นห่วงลูกๆ ซึ่งขณะนี้กำลังเรียนอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย ด้วยความเป็นเด็กสมัยใหม่ เวลาแม่สอนแม่เตือนอะไรก็ไม่ยอมฟัง จะมีข้ออ้างเหตุผลที่เป็นของตนเองมาเถียงเสมอ สตรีคนนี้ได้ปรึกษาเรื่องนี้ ผู้ทำหน้าที่กัลยาณมิตรแห่งจังหวัดจันทบุรีท่านนี้จึงแนะนำจานดาวธรรมให้ไปติดตั้งที่บ้าน พร้อมทั้งอธิบายว่ามีประโยชน์ต่อทุกคน โดยเฉพาะการดำเนินชีวิตประจำวัน เหมือนกับว่าเราได้มีรายการทีวีดีๆ เพิ่มขึ้นอีกช่องหนึ่ง จะเปิดดูเมื่อไรก็ได้ รายการในทีวีดาวธรรมนั้นจะมีหลากหลาย ล้วนเป็นเรื่องใกล้ตัว หากได้เปิดดูเดี่ยวเขาก็จะสนใจเอง แล้วจะพบกับคำถาม คำตอบที่ต้องการ มีเหตุผลเหมาะสมกับวัยของเขา สตรีเจ้าของร้านทองจึงตัดสินใจติดตั้งจานดาวธรรม หลังจากนั้นประมาณหนึ่งเดือน เจ้าของร้านท่านนี้เล่าให้ผู้ทำหน้าที่กัลยาณมิตรแห่งจังหวัดจันทบุรีฟังว่า

“ลูกๆ ของเขาเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี เดียวนี้แม่บอกอะไรยอมรับฟังไม่เถียงเหมือนแต่ก่อน”

ทั้งนี้เจ้าของร้านทอง เล่าด้วยความสบายใจ และกล่าวขอบคุณผู้ทำหน้าที่กัลยาณมิตรแห่งจังหวัดจันทบุรี ที่ทำให้ตนและลูกๆ รักและเข้าใจซึ่งกันและกันมากขึ้น

สื่ออุปกรณ์อื่นๆ ที่ช่วยในการทำหน้าที่กัลยาณมิตร

1. **เทป** เป็นอุปกรณ์ง่ายๆ ที่ช่วยให้การเรียนรู้ และการทำหน้าที่กัลยาณมิตร มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เช่น เทปเกี่ยวกับการทำหน้าที่กัลยาณมิตร เทปธรรมะต่างๆ เทปน่านั่งสมาธิ เทปมงคลชีวิต ฯลฯ
2. **หนังสือ** เป็นอุปกรณ์ที่ให้ความรู้ได้ลึกซึ้งกว่าเทป หนังสือมีหลายประเภท ได้แก่ หนังสือสำหรับการเรียนรู้ เช่น หนังสือเกี่ยวกับการพัฒนาตนเอง หนังสือธรรมะต่างๆ ฯลฯ
3. **VDO , VCD** เป็นสื่อที่มีภาพ ให้ความรู้ลึกซึ้งดีกว่า เข้าใจได้ง่ายกว่าในการสื่อสาร เหมาะสำหรับชมกันเป็นกลุ่มเป็นคณะ

การใช้สื่อในการทำหน้าที่กัลยาณมิตรมีความสำคัญมาก แม้เราจะไม่ได้เป็นผู้นำไป แต่อาจทำให้ผู้คนพบโดยบังเอิญและเกิดความสนใจขึ้นมาได้ ดังเช่น กรณีของผู้ศรัทธาท่านหนึ่งในจังหวัดนครราชสีมา

¹ เรียบเรียงจากเรื่อง “ดาวธรรม สื่อแห่งความสุข” โดย ปราณี ชัยผดุง วารสารอยู่ในบุญ เดือนพฤษภาคม 2547

ขณะที่วันหนึ่งเธอกลับไปเยี่ยมคุณพ่อที่หมู่บ้าน ซึ่งขณะนั้นเหลือบไปเห็นกระดาดห่อปลา ที่เธอกำลังนำปลาไปทอด มีภาพองค์พระและข้อความบนกระดาด พอมีคนมาช่วยอ่านให้รู้ว่าจะมีการสร้างพระเจดีย์ใหญ่ และเปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วม โดยการสร้างองค์พระประจำตัว จารึกชื่อของผู้สร้างไว้ใต้ฐานองค์พระ เพื่อนำไปประดิษฐานบนเจดีย์ ทำให้ผู้เป็นพ่อดรอนทนไม่ไหวจึงถามว่า วัดพระธรรมกายเขามีสร้างพระอยู่ที่ไหน ขอให้พาพ่อไปดู พ่ออยากสร้างองค์พระ แต่แม่พ่อลูกทั้งคู่ จะไม่เคยไปวัดที่ตนอยากจะไปสร้างองค์พระ แต่ด้วยแรงศรัทธา ส่งผลให้พ่อไม่ละความพยายามตามลูกสาวไปบ้านในเมืองโคราชด้วย ลูกสาวจึงต้องแสวงหาหนทางพาพ่อไปวัดพระธรรมกายให้จงได้ ในที่สุดความปรารถนาก็เป็นจริง สองพ่อลูกมาถึงวัดและสร้างองค์พระประจำตัวในวันนั้นถึง 2 องค์ ด้วยความตั้งใจ และต่อมาลูกสาวก็ได้ออกทำหน้าที่กัลยาณมิตร ด้วยการออกไปชวนญาติมิตรแม่ในกลางท้องนา เช่น ตอนเช้า กลางวัน เธอจะนั่งรถอีแต่น ออกไปท้องนาที่เขารับจ้างเกี่ยวข้าว ไปถึงก็ไปทำหน้าที่บอกข่าวบุญบ้าง ไปเล่าธรรมะที่มีประโยชน์ให้กับชาวบ้านบ้าง จนปัจจุบันนี้ มีแผนวิชีวิต เป็นเรื่องเกี่ยวกับภาพนรกสวรรค์ ช่วยให้เธอทำหน้าที่กัลยาณมิตรง่ายขึ้น แม้เธอจะไม่รู้หนังสือ เธอจะพกวินชีวิตไปด้วย แม้จะอ่านหนังสือไม่ออก ก็จำว่าแผ่นสีอะไรจะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับอะไร เช่น แผ่นสีส้มๆ (เรื่องเกี่ยวกับยมโลก) และชีวิตแผ่นสีดำๆ (เรื่องเกี่ยวกับมหานรก ขุม 5) แล้วกวินชีวิตแผ่นเทวดา (เรื่องเกี่ยวกับสวรรค์) ติดกระเป๋ไปด้วย ทำให้ทำหน้าที่ได้สะดวกขึ้น

5.4 การทำหน้าที่กัลยาณมิตรแบบบุคคลต่อบุคคล แบ่งปันประสบการณ์

การทำหน้าที่กัลยาณมิตรแบบบุคคลต่อบุคคล แบ่งปันประสบการณ์ เป็นวิธีการหนึ่งที่อาศัยลักษณะการเปิดใจ

การพูดเปิดใจ คือ การพูดหลักธรรมง่ายๆ สั้นๆ สัก 10 นาที พูดเชื่อมโยงกับสาธุชนใหม่ๆ ให้หันมาเข้าใจเรื่องบุญ เรื่องการนั่งสมาธิ การเปิดใจมี 2 ประเภท คือ

1. การพูดเปิดใจที่บ้าน คือ การเชิญญาติ เพื่อนสนิท มาคุยเปิดใจรวมกันที่บ้านของเรา
2. การพูดเปิดใจตัวต่อตัว คือ การที่เราติดต่อเพื่อนหรือคนรู้จัก เมื่อเขาสนใจ เราก็จะไปคุยกับเขาที่บ้าน

เรื่องที่น่าสนใจ เช่น

1. ทำไมจึงเป็นคนเก่งกับตนเอง
2. บุญและการทำบุญ
3. สังสมบุญได้ด้วย การทำทาน รักษาศีล เจริญภาวนา
4. การทำสมาธิ เช่น เชิญชวนคนมานั่งสมาธิ ใช้สถานที่รวมคนมานั่งสมาธิจะเป็นประโยชน์อย่างมาก

บุคคลที่เราจะไปทำหน้าที่กัลยาณมิตร เช่น

1. **กลุ่มญาติ** เช่น พ่อ แม่ ลูก พี่ ป้า น้า อา ลูกพี่ลูกน้อง ญาติห่างๆ ฯลฯ
2. **กลุ่มเพื่อน** เช่น เพื่อนที่ทำงาน เพื่อนที่สโมสร เพื่อนบ้าน เพื่อนที่ไปอบรมด้วยกัน เพื่อนที่เรียนมาด้วยกัน เพื่อนอาชีพเดียวกัน ฯลฯ
3. **กลุ่มลูกค้าของเรา**
4. **กลุ่มพ่อค้าแม่ค้า** เช่น ร้านก๋วยเตี๋ยว ร้านขายของชำ ร้านขายเสื้อผ้า ร้านรองเท้า ร้านมือถือ ร้านขายทอง ร้านขายหนังสือ ร้านเครื่องใช้ไฟฟ้า ร้านเครื่องเขียน ร้านคอมพิวเตอร์ ร้านขายยา ฯลฯ
5. **กลุ่มผู้ให้บริการต่างๆ** เช่น แพทย์ วิศวกร หมอพื้น ช่างทำผม เจ้าของโรงแรม ช่างไฟฟ้า ช่างซ่อมรถ ร้านแต่งรถ ร้านถ่ายเอกสาร ฯลฯ
6. **กลุ่มผู้นำชุมชน** เช่น ครูใหญ่ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ปลัด อบต. ปลัดอำเภอ นายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัด อาสาสมัครต่างๆ สมาชิกสภาเทศบาล นักการเมือง ฯลฯ

จากคุณสมบัติของการเป็นกัลยาณมิตร คือ ผู้ที่มีจิตใจปรารถนาอย่างจริงใจต่อทุกคนในโลก เสมือนตะวันให้แสงแก่โลก ดังนั้นกัลยาณมิตรจึงเป็นผู้ให้แสงสว่างแก่ชาวโลก เป็นผู้นำพาชาวโลกให้พบกับสันติสุขที่แท้จริง ในการที่เราจะทำหน้าที่กัลยาณมิตรเพื่อสร้างสันติสุขให้เกิดขึ้นแก่โลกอย่างแท้จริงนั้น เราจะต้องสร้างคนดีให้เกิดขึ้นจำนวนมากในสังคม โดยเริ่มต้นจากตัวเราต้องเป็นต้นแบบที่ดี แล้วทำหน้าที่เป็นกัลยาณมิตรให้กับทุกคน

กิจกรรม

หลังจากนักศึกษาได้ศึกษา บทที่ 5 การทำหน้าที่กัลยาณมิตรระหว่างบุคคลต่อบุคคล จบโดยสมบูรณ์แล้ว
โปรดทำแบบประเมินตนเองหลังเรียนบทที่ 5 ในแบบฝึกปฏิบัติบทที่ 5
แล้วจึงศึกษาบทที่ 6 ต่อไป

